

*Pravo življenje, večno življenje —
v Kristusu.*

*Živim, samo enkrat živim,
enkrat samó držim
zaklad življenja v svoji roki,
potem vtopi se v večnosti globoki . . .*

Enkrat, samó enkrat živim.

Kako živim?

*Nad mojim žitjem luč velika,
edina luč, ki res je prava;
vse druge iskre so neznatne,
ki veter jih ugaša, razmetava.*

*Iz vekov v vek goriš, ti, solnce moje,
ti, Kristus, moja večna luč:
na vsaki poti čutim žarke tvoje,
veselja mojega so skrivni ključ.*

Kako živim?

*Po strmi, ozki stezi hodim,
med trnjem ostroreznim blodim;
trenutki so, ko pešaju*) moči,
na trdi zemlji zame hrane ni . . .*

*Le Kristus v hostiji blesteči
trpečo dušo okrepča,
le Kruh nebeški me osreči,
moči, srčnosti nove dá.*

Kako živim?

*Za cilji zemskimi ne begam jaz,
prenizki so, nevredni duše moje,
Lepoti večni zrla bi v obraz,
nad zvezde stavila sem cilje svoje.*

*) pešaju = klonu, malakšu.

*Moj cilj je Kristus — zanj živeti
je moj ponos in moja čast;
moj cilj je Kristus — zanj umreti
bo zadnjih hipov sladka slast.*

Kako živim?

V gospodu Kristusu živim . . .

*Življenje to je pravo, večno —
življenje to — edino srečno.*

Ljubljana, 1919.

M. Elizabeta O. S. Urs.

ZOLA I ISTINA.

Prvi i jedini put ugledah Zolin Lurd u hrvatskom prijevodu preklani u Sarajevu, u izlogu jedne knjižare . . . Gospodin ne razumije, što je bezvjerstvo i što znače napadaji na kršćanske svetinje. Prije ću ispričati njega, nego li onu inteligentnu gospojicu, koja nije znala, tko je i kakav je Zola, pisac toga romana. Iz njezinih riječi, u vlaku Brod-Sarajevo, činila se nevještom. Ipak ga je čitala. U koliko je kriva, prepuštam sudu Božjem: meni je dosta, da upozorim na pogibelj, a ujedno da pokažem, kako je Zola u tom romanu upravo išao za tim, da izvirgne ruglu Lurd i njegova ozdravljenja. Neke i to najglavnije činjenice on je prema svrsi svoga romana naprosto krivotvorio kao i spaljeni Haeckel svoje embriološke fotografije. Vidi se, da je „slobodna misao (!)“ uvijek ista: slobodna, ne samo da misli što hoće, makar i proti logici i zdravu razumu, nego uzima i slobodu čina te radi, što hoće, makar i proti svakom zakonu i moralu.

— Činiš Zoli krivo, reče prijatelj g. Bertrinu, branitelju lurdskih čudesa, koji nam ovo pripovijeda. Zoline su zasluge velike, on je htio istinu.